

# Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 6, ročník XXI



Neděle 24. října 2010

## **Z obsahu čísla**

- < Jak si připomínáme mrtvé?
- < O liturgických barvách
- < Vzniká společenství mužů
- < Symboly v adventním věnci
- < Putovní svatyněka
- < Poděkování farníků
- < Slavíme Misijní neděli
- < Farní zprávy
- < Zprávy z arcibiskupství
- < Národní pouť do Říma
- < Světové setkání mládeže
- < Výměnný pobyt mládeže
- < Zájezd chrámového sboru
- < Děkanátní pouť dětí na Velehradě
- < Pleteme pro malomocné
- < Ze života Charity
- < Akce vedoucích TOM
- < Okénko pro rodiče

## **Připomínáme si Památku zesnulých**

### **Dušiček**

Bohuslav Reynek

Únavu rok z čela stírá,  
hasnou ohně pastevní.  
Vzpomínka se hlásí sirá,  
pohled viny žasne v ní.

U bran smrti usedáme,  
duše duši naslouchá.  
Vítr větev, bolest láme,  
kosti skryté do roucha.

Hledíme za smrti chlupy  
vzpomínkami zmámení,  
nasloucháme, zda zašumí,  
šept ze tmy zardění,

ze zardění na obzoru  
za horami Všech svatých.  
Ptáme se, kdo ze tmy chóru  
sahá k nám, kdo po nás vzdych.

# Jak si připomínáme své mrtvé?

Konec října a začátek listopadu, doba podzimních plískanic, prvních mrazíků, doba chryzantém. Doba, kdy vzpomínáme na ty, kteří zemřeli. V kalendáři je 2. listopad označen jako Vzpomínka na všechny věrné zemřelé a také jako Památka zesnulých.

Jak si připomínáme své mrtvé? Jak obvykle slavíme Dušičky? Vypravíme se na hřbitov s kyticí a zapálíme svíčku na rodinném hrobě. Před hřbitovem je tolik aut, že není kde zaparkovat. Když chvíli postojíme u hrobu a projdeme se kolem dalších hrobů, abychom obdivovali dušičkovou výzdobu (nebo kritizovali její absenci), většinou už pospícháme domů. Splnili jsme povinnost.

Nebo je to u vás jiné? Dodržujete nějakou tradici vzpomínky na zesulé příbuzné? Moje tradice je spojena s jednou básní. Moc se mi líbí báseň Mrtví od Jana Skácela zhudebněná Hradišťanem na albu Slunovrat. Tu skladbu poslouchám vždy v předvečer Dušiček. Začíná takto:

*„Stále jsou naši mrtví s námi  
a nikdy vlastně nejsme sami  
A přicházejí jako stíny  
ve vlasech popel, kusy hlíny...“*

Krásně se to poslouchá při světle svíčky, která ve tmě ozařuje fotografie mých předků. A pak je čas na vyprávění mé babičky a dědečka. Sice oba zemřeli před mnoha lety, ale ty historky o dětství za první světové války, o slavení Vánoc nebo o těžké době nucené kolektivizace jsou natočené na staré audiokazetě. Je to nejvzácnější nahrávka, jakou mám.

Myslím, že stojí za to udělat si alespoň jednou v roce klidný večer na podobné vzpomínání. Zvlášť když se na takovém večeru domluví celá rodina a všichni vyprávějí a poslouchají příběhy o těch, kteří už s nimi být nemohou, můžeme prožít příjemné chvíle sdílení. Je to oslava našich blízkých, rodových kořenů, pout, která se vinou hluboko do naší historie.

V současnosti se koncem října někde slaví spíš Halloween. Americký svátek veselých večírků v převlecích za duchy, čarodějnice a kostlivce k nám přišel zatím v podobě pestré podzimní výzdoby z vydlabaných dýní s vyřezanými hrůzostrašnými obličejí. Ale Američané mají také tradici, která se mi jako připomínka mrtvých opravdu líbí. Je to právě ono sdílení vzpomínek na mrtvého člověka. Před pohřbem se rodina, přátelé a známí sejdou ve smuteční síni, kde jsou vystaveny fotografie z průběhu života zesulé osoby. Nebo se rodinné fotky a filmy promítají na zeď. Někdo z příbuzných přečte stručný životopis zesulého, jiný promluví o tom, co pro něj zesnulý znamenal. Všichni společně vzpomínají, sdělují si své zážitky, každý si vybaví nějakou historku, kterou se zesnulým prožil. Oslavují pozemskou pouť člověka, který je ovlivnil, obohatil, změnil.

Lidé někdy ze světa odcházejí velice náhle, bez varování. Odejdou tak rychle, že ani zprávě o jejich smrti nevěříme. Někdy už naopak se smrtí podvědomě počítáme. Ale i když třeba náš blízký trpí vážnou nemocí a je čas připravit se na to, že nás opustí, nestačíme vždy tento čas plně využít... A teď vzpomeňme na ty, kteří nedávno zemřeli. Možná znáte několik lidí, po nichž letos zůstalo prázdné místo u stolu, prázdný pokoj, možná prázdný byt. (A možná na některé z nich nikdo jiný nevzpomene, možná není, kdo by zapálil svíčku na jejich hrobě, kdo by se za jejich duši pomodlil.) Je spousta věcí, na které jsme se jich nestačili zeptat. Je toho hodně, co jsme jim nestihli říct...

Náš čas tady na světě je omezený. Každá minuta, kterou promarníme, se už nevrátí. Každá minuta a hodina, celý náš život je veliký dar od Boha, který nám byl svěřen do opatrování. Jak s tímto darem naložili ti, na které v těchto dnech vzpomínáme? Jak s ním nakládáme my? n

*Renata Slováčková*

# Stručná liturgika

## Nejen o liturgických barvách

Dnes uvedme několik poznámek k liturgickým barvám. V době karolinské se začala používat liturgická roucha v těch barvách, které se zdály vhodné pro určité svátky. Ustavení kánonu barev pro mešní roucha pochází od papeže Inocence III. z roku 1216 a určitě mi dáte za pravdu, že používání barev v bohoslužbě je stále inspirativní a že i pro dnešní člověka mají barvy vypovídací hodnotu.

Používání určených barev se pak stalo závazným až od r. 1570 po Tridentském koncilu. Barvy vyjadřují ráz liturgické doby nebo svátku. Různost barev liturgických oděvů má vnějším způsobem vyjádřit charakter slavených tajemství víry a také ideu vývoje křesťanského života během liturgického roku. **Bílá** barva je barvou radosti, slavnostnosti, používá se u svátku Ježíše Krista, Panny Marie a svatých, kteří nebyli mučedníky, dále celou dobu vánoční a velikonoční. Barva **červená** je vykládána jako barva Ducha svatého (viz ohnivě jazyky o Letnicích) a krve (oběť Ježíše Krista a mučednictví křesťanů zabytých pro víru), proto se používá na Květnou neděli, Velký pátek (oběť Ježíše Krista na kříži), při svátích mučedníků a samozřejmě při mších o Duchu svatém. **Fialová** je barvou pokání a postní vážnosti, proto také její použití v postní době, dále v adventní době a při mších za zemřelé (zde je ale možno použít i barvu černou). **Zelená** barva je pak určena pro neděle a všední dny v liturgickém mezidobí. Určitou zvláštnost znamená barva růžová, kterou je možno použít místo fialové na 3. neděli adventní a 4. neděli postní. Tato barva je znamením určité radosti uvnitř kajícího období, kdy už čekáme radostné oslavy Ježíšova narození nebo vzkříšení.

V minulých dvou číslech jsme se na tomto místě věnovali malému exkursu me-

zi liturgické oděvy. K historické paměti farnosti patří i starší mešní roucha, která v dřívějších dobách darovali naši předkové jako dar kostelu z peněz, které třeba i několik let šetřili, a mnohá z těchto rouch mají určitou uměleckou či estetickou úroveň. V některých farnostech používají na největší slavnosti stará, umělecko cenná bohoslužebná roucha a jejich použití v liturgii je samozřejmě možné kdykoli. Myslím, že se tím dává výstižně najevo jednota a sounáležitost členů farnosti nejen ve smyslu synchronním (tedy: zde a nyní jsme shromážděni), ale též ve smyslu diachronním (tedy: patří k nám i ti křesťané, kteří zde byli před námi, i ti, kteří zde budou po nás). Například záznamy z počátku 20. století, které pojednávají o postupném vybavování kostela v Kvítkovicích, hovoří o několika ornátech, které obyvatelé Kvítkovic darovali kostelu sv. Anny, a podle těchto dobových zápisů byly některé z těchto ornátů velmi krásně zdobené a určitě byly velmi drahé; jedná se tedy jistě o vzácné svědky historie naší farnosti.

Z těchto důvodů a vzhledem k samozřejmé možnosti používání starších rouch i dnes při bohoslužbě bychom rádi požádali ty, kteří snad mají u sebe některé kusy bohoslužebných oděvů, které jsou majetkem farnosti, aby je odevzdali farnosti zpět. V kostele sv. Michaela, který byl dříve kostelem farním, byly před zhruba čtyřmi desetiletími kromě řady ornátů také soupravy dalmatik ve všech liturgických barvách. Z toho všeho je dnes k dispozici bohužel jen nepatrný zlomek. Neví někdo o osudu těchto rouch? Nejsou třeba u někoho doma?

„Tvoji kněží ať obléknou spravedlnost, tvoji věrní ať plesají.“ (Ž 132,9) n

Štěpán Horký

# Vzniká společenství mužů

Vážení a milí muži či chlapi, rád bych se s Vámi podělil o zážitek z akce určené pouze mužům, které jsem měl možnost se aktivně zúčastnit. Vy, kteří mě lépe znáte, jistě můžete potvrdit, že nejsem žádný duchovní naivka nebo snilek, a přesto jsem toho neustále tak plný a až teď mi postupně dochází, co se vlastně stalo.

Každý z nás, když se trochu zamyslíme, si s sebou už od dětských let životem neseme různá zranění, různá nepřijetí, vztahové ztráty, rodinná neporozumění a další věci, s kterými bojujeme, jak umíme. Ani já nejsem výjimkou, a tak jsem už delší dobu pozoroval určitý neklid a duchovní prázdnotu i přes vědomí, že jsem se svým Bohem v každodenním kontaktu. Něco mi chybělo a já stále nevěděl, co to je.

Duchovní obnova, které jsem se zúčastnil, se nazývá iniciace. Je to v podstatě uvedení do přímého vztahu s Bohem cestou, jejímž duchovním otcem je Richard Rohr. Tento muž je kněz a fran-tiškán a jeho specializací je i mužská spiritualita. Je známo, že mužská spiritualita se od ženského vnímání duchovních věcí výrazně odlišuje. Jenom ve zkratce: Mužský mozek se neustále pokouší kalkulovat a přemýšlet o všech možných věcech právě ve chvíli, kdy je potřeba se ztišit a naslouchat Bohu.

Podle Richarda Rohra je výbornou fyzickou pomůckou pro duchovní ztišení mužů buben, na který společenství mužů určitý čas na začátku společně bubnuje v jednom rytmu. Mužská mysl se tak dokáže lépe zklidnit vnímajíc v tu chvíli jen jednotu v úderech bubnů a nastavujíc se Božímu slovu. (Mám to vyzkoušené, funguje to).

Na iniciaci jsme se sešli muži různí. Různého věku, různého společenského postavení, různě zranění ale spojení několika myšlenkami. Pravdivě se podívat do

## Informace o vznikajícím společenství.

První setkání bylo v úterý 19.10. ve 20 hodin v **suterénu pod kostelem**, další bude za čtrnáct dní **v úterý 2.11. ve 20 hodin**. Přijďte se podělit a načerpat. Jakýkoliv buben s sebou.

*Josef Honzík a Petr Staněk*

svého nitra, pokusit se uvědomit si, že člověk sám bez Boha toho moc nezmůže. Že nejsme nikdo nenahraditelný a věci nefidíme my, ale Někdo nad námi. Je potřeba se smířit s realitou pomíjivosti lidského života. Naše snažení o cokoliv je bez Božího základu velmi vyčerpávající a s nejistým výsledkem. Dobré vztahy mezi lidmi, ať už v rodinách nebo v církvi či ve společnosti, jsou to nejcennější, co můžeme získat. Na závěr je potřeba uzdravit svůj vztah k lidem, kteří zranění způsobili a odpustit.

Tak upřímnou atmosféru bratrské lásky jsem ještě nikdy nikde nezažil. Oč méně jsem s obavami a nejistotou očekával, o to víc jsem dostal. Celou iniciací nás provázeli dva katoličtí kněží: Převor bosých karmelitánů v České republice Petr Glogar a charismatický Václav Vacek.

Pišu to vše proto, že si myslím, že by bylo škoda si tento duchovní prožitek nechat jenom pro sebe. Tuším a věřím, že je Vás, chlapi, hodně takových, které zajímá Váš duchovní život a máte potřebu jej posunout o kousek dál. Proto Vás i s dalšími muži, kteří se zúčastnili tohoto iniciačního probuzení, zvu ke spoluvytvoření společenství mužů, kde si můžeme nejenom odpočinout od všedních starostí za rytmu bubnů, ale také podělit se o své těžkosti.

Je obrovsky občerstvující vnímat, když naše bolesti a různá trápení nese s námi společně v modlitbě i společenství chlapů. n

*Josef Honzík*

## Budete vyrábět adventní věnec?

n Adventní věnec má tvar kruhu - symbol Boha, který je věčný, bez začátku i bez konce.

n Adventní věnec je udělaný z jehličí. Zelené a stále živé větve jsou symbolem Krista, který vstal z mrtvých a nikdy už nezemře. Symbolizují naše nesmrtelné duše.

n Věncem jsou propleteny červené bobule – symbol krve, kterou Kristus prolil za celé lidstvo.

n Věnec má čtyři svíce, tři fialové a jednu růžovou.

n Fialové svíce mají zdůraznit ducha kajícínosti a obrácení.

n Růžová svíce se rozžihá o třetí naděli adventní, symbolizuje prvek radosti uprostřed naší přípravy v duchu kajícínosti a obrácení.



n Naspodu každé svíce nebo ve věnci samotném může být modrý kalíšek. Modrá barva nám připomíná Pannu Marii.

n Nová svíce se zapaluje pokud možno v neděli, první den nového týdne, před hlavním jídlem. Společenství u svátečního stolu připomíná naše farní společenství u stolu našeho Pána.

## Putovní svatýňka v Otrokovicích

Schönstattské hnutí, neboli „putovní svatýňky“ funguje nejen v naší republice, ale i ve více než 30 dalších zemích světa. Poprvé nám byla nabídnuta putovní svatýňka před 11 lety v Praze od řeholní sestry M. Bernadetty, která je jejím hlavním správcem, a od r. 2000 putuje svatýňka i v naší farnosti v Otrokovicích.

Nejdříve svatýňka putovala v okruhu Kvítkovice (putovní okruh = přibližně deset rodin nebo jednotlivců). Protože členů bylo během dvou let hodně, fungují od r. 2002 v Otrokovicích putovní okruhy dva. Jednou za rok se pořádá Schönstattská pouť v Rokoli u Nového Města nad Metují, kde se sejdou správci a členové z okruhů putovních svatýňek z celé České republiky.

U každého člena zůstává svatýňka přibližně tři dny. Jednou za měsíc tedy může každý účastník přijmout tuto cennou návštěvu u něho doma a strávit nějaký čas



s Pannou Marií, která k nám přichází skrze putovní svatýňku. A my si můžeme uvědomit, co nám chce sdělit: Jsi pro mne důležitý! Najdi si chvilku času pro sebe, pro druhé, pro Boha... Máme tedy velký důvod k tomu, abychom se na chvíli „zastavili“, zamysleli se a poděkovali Panně Marii za vše, čím nás obdarovává.

Putovní svatýňku si členové okruhu většinou položí na své oblíbené místo tak, aby jim byla Panna Maria u nich doma co nejbliže. Panně Marii můžeme sdělit, co máme na srdci, buď skrze modlitby, které jsou u svatýňky přiloženy, nebo můžeme například znovu ocenit modlitbu růžence.

Oba okruhy nejsou ještě zcela zaplněny, proto kdyby měl někdo zájem také přijímat Pannu Marii každý měsíc na několik dní k sobě domů, bude vítán. n

Monika Hanáčková (mobil: 604 254 927),  
Andrea Hartmannová

# Poděkování

*Milí farníci,*

*jak jste si mohli všimnout již v minulém čísle, objevila se v našem občasníku rubrika „Poděkování“. Tak je tomu i nyní. Tato rubrika nevznikla tak, že by to redakce naplánovala a pak do ní sháněla příspěvky. Naopak děkovné příspěvky některých z vás vedly k tomu, že vznikla. Je to dobré znamení, když si lidé uvědomují, za co si vzájemně mohou být vděční a tuto vděčnost také vyjádří. Jistě je to také povzbuzení pro všechny, kterým ty díky patří. Pokud tedy sami vidíte, komu a za co je dobré poděkovat, neváhejte a napište. Předem díky i vám.*

*otec Josef*

## **Milí mladí přátelé, vedoucí oddílů, díky**



V létě jste absolvovali s našimi dětmi další tábor, tentokrát u Suchdola nad Lužnicí. Byl to tábor, na který se bude dlouho vzpomínat.

Možná to bylo dlouhou cestou, snad bohatými možnostmi koupání, ale určitě k tomu přispělo vaše úsilí, obětavost, množství nových nápadů a desítky, stovky hodin přípravy, které jste přípravě programu věnovali.

Děkujeme vám. Dokázali jste se vzdát části prázdnin a obětovat ji ve prospěch ostatních. Určitě to nebylo lehké.

Děkujeme nejen vám, ale i personálu kuchyně, osobním asistentům a všem dalším, kteří našim dětem pomohli dovést kopu táborových zážitků. n

*Janečkoví, Hartmannovi, Ludvíkovi,  
Ondřichovi, Rafajovi, Šibravovi*

## **Poděkování ochotným řidičům**



Naše Charita zavedla skvělou službu – dovoz a odvoz starších babiček z Baťova na nedělní bohoslužbu.

Řidiči mají svůj plán, každou neděli jeden obětavec zastavuje před obydlím babiček a bezpečně je odveze málem až do kostela.

Jedná se o tyto skvělé lidi: Miroslava Příkrylová, manželé Tomšů, Pavel Čech, Pavel Rafaja, Pavel Ludvík, Stanislav Vrzala, Josef Honzík, Zdeněk Hanzl, Josef Janík a Martin Matějčíček.

Jelikož při absenci babiček (nemoc a různá jiná nepřítomnost) auto nebylo vždy

naplněno, pozvali i mě jako náhradnici a tak jsem také někdy využila této služby.

A proto chci jménem svým i jménem ostatních babiček velmi poděkovat za jejich ochotu – ztrátu času a rovněž finanční zatížení za ujeté kilometry. My sice koncem roku Charitě věnujeme určitou částku, ale naši řidiči dostali vždy jen naše upřímné poděkování.

Tak tedy naši milí „dvorní šoféři“, srdečně, vřelě díky za Vaši bohuľibou službu. A věřím, že tímto dobrým skutkem si stavíte schůdky do nebe. n

*Marie Jandová*

## Dík za krásné dny na táboře



Máme tady konec října, ale děti i vedoucí stále ještě vzpomínají na letošní tábor v Suchdolu nad Lužnicí. I tentokrát v nás všech zanechal spoustu pěkných vzpomínek.

Nestalo by se tak ale bez přičinění mnoha ochotných lidí, kterým bych touto cestou ráda ze srdce poděkovala. Velkou zásluhu na letošním táboře měli naši skvělí řidiči a pomocníci všeho druhu - Venca Stodůlka a Mira Mikuláščík. Dále bych ráda zmínila Pavla Rafaju, Standu Šibravu, Petra Skopce a pana Balloše, kteří vážili cestu přes celou republiku, aby nám přivezli a odvezli kufrы a další potřebné objemné věci. O hladové krky se s láskou starali Magda Honzíková, Ivuš Miklošková, Maruška Hubáčková, Danča Kořenková, Kačka Uličná a Tonda Borýsek. Další pro náš tábor důle-

žitou osobou byl Zbyňka Vacl, který nám mimo jiné pomohl zařídit tábořiště v Suchdolu nad Lužnicí. V žádném případě nemůžu zapomenout na Toma Čambalu a Míšu Liškovou, hlavní organizátory těchto čtrnácti dní, také bezkonkurenční asistenty Pavla Ševčíka a Milana Rudoše, naši skvělou zdravotnici Monču Matějíčkovou, táborovou „hospodářku“ Marťu Mikuláščíkovou, dále otce Josefa, Helču Miklovou, naše rodiče i rodiče dětí, ti všichni nás podporovali všemi možnými způsoby. V neposlední řadě chci zmínit samotné děti, které tvořily výbornou bandu a také všechny instruktory a vedoucí, z kterých se, podle mého názoru, na letošním táboře stal velmi dobrý tým. Všem zmíněným a určitě i dalším, na které jsem zapomněla, patří obrovský dík za krásné dny, které jsme mohli prožít letos v Holubinkách. n

*Anička Berková alias Houba Trouba*

## Slavíme Misijní neděli

**Dnes slavíme Misijní neděli, což je vlastně světový den modliteb za misie. Co o ní říká Svatý otec Benedikt XVI. ve svém Poselství k světovému dni misii?**

*Píše, že je to příležitost, jak obnovit náš závazek hlásání evangelia. Misijní poslání totiž dostala celá církev – každý pokřtěný. Křesťané by se měli naučit ukazovat známky naděje a stát se bratry všech lidí na celém světě. Měli by pěstovat velké ideály, které mění historii a které bez falešných iluzí a zbytečných obav pracují na tom, aby se naše planeta stala domovem pro všechny národy.*

*Láska, kterou oslavujeme ve svátosti, není něco, co bychom si mohli ponechat jen pro sebe. Ze své vlastní podstaty vyžaduje, aby byla sdílena se všemi. To, co svět potřebuje, je Boží láska; svět potřebuje setkat se s Kristem a uvěřit v něj.*

Hlásání evangelia – to je náš úkol, náš závazek. **Kdy jsme naposledy někomu hlásali radostnou zvěst...?** n

### **Prosba z kanceláře Papežských misijních děl:**

Nevíte někdo o osobním automobilu, který je nevyužitý, zdarma k dispozici, funkční a použitelný v horách? Vzhledem k tomu, že pro Středisko Eljon ve Špindlerově Mlýně, kde je sídlo i národní kanceláře PMD, bychom v nejbližší době osobní automobil potřebovali, velice uvítáme jakoukoliv pomoc v této věci. Děkuje se za pochopení.

Kontakt: [info@missio.cz](mailto:info@missio.cz)

# Přehled farních zpráv

## **Křty, svatby a pohřby za poslední období**

**Křty:** Jakub Václav Černošek, Ondřej Meravý, David Jan Gröger, Eliška Šuranská, Veronika Hrabincová, Tereza Anna Maria Holešovská, Jan Kotyza

**Svatby:** Miroslav Mikuláščík a Martina Volková

**Poslední rozloučení:** Dana Benková, Josef Hradil, Josef Žůrek, Miroslav Jančálek

## **Aktuálně z porady pastorační rady**

*Porada proběhla dne 4.10.2010*

n Jednání o zásadách spolupráce a zveřejňování informací z PR – všichni přítomní členové dostali zásady v písemné formě, které byly přijaty pozitivně.

n V plánu je promítání z Nizozemí - bude upřesněno.

n Misijní jarmark 24. 10. – bude i v Kvítkovicích – postupně se zajišťují potřebné věci.

n Nabídka nového programu pana Částka – O skutečnosti hříchu – zpracované podle knížky P. Piňhy bude v době adventní.

n Setkání lektorů bude 27.11.2010 v 15 hod.

n Akce v adventní době – v řešení je duchovní obnova, program pro děti, vánoční výzdoba

n Akce ve vánoční době – 25. 12. besídka u jesliček – je v řešení.

26. 12. Vystoupení Vlčnovjanky

2. 1. Koncert sobotu Magna Mysteria

n 27. 10. 2010 proběhne na Besedě udělení titulu Osobnost města Otrokovice a Cena města Otrokovice. Titul obdrží i někteří z naší farní rodiny.

n Příprava na výročí 1 150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje – je navrženo nedělat další aktivity s tímto spojené, ale prohloubit akce, které již ve farnosti probíhají.

n Ohledně člena pastorační rady, který by měl na starost opravy - místo M. Janečka budou osloveni další farníci, kteří byli zvoleni při volbách do PR na dalším místě.

## **Opravy kostela jsou nutné**

**L**etos jsme oslavili 15. výročí posvěcení našeho nového kostela sv. Vojtěcha. Po této době už se projevuje nutnost některých oprav. Současně s renovací a novými nátěry dveří u sv. Michaela bylo nutné obnovit také hlavní vchodové dveře, které jsou nejmíc vystaveny povětrnostním vlivům. Náklady na potřebný materiál a nátěrové hmoty činily 3 000,- Kč. Veškerá ostatní práce byla provedena brigádně. Další 3 000,- Kč byly vynaloženy na obnovu bronzových reliéfů.

Při prudkých deštích nám také několikrát zateklo do kostela. Bylo třeba zkontrolovat střechu a odstranit závady. Na materiál a odbornou práci bylo vynaloženo

11 400,- Kč. Velká část této opravy byla opět provedena brigádně. Srdečné díky patří všem, kdo se na těchto pracích podíleli.

Dlouhodobé problémy se vyskytují s izolací na terase u kostela. Kdo si jich nevšiml, mohl si prohlédnout fotografie ve vitríně, aby věděl, o co jde. Nyní je objednan odborný průzkum dlažby a izolace na terase. V případě, že by pouhá oprava současného stavu terasy nebyla dostatečným řešením, rozpočet na novou izolaci a dlažbu je přes 2 miliony korun.

Díky všem, kteří přispívají do sbírek na všechny tyto potřeby. n



# Zprávy z arcibiskupství

## Národní pout' do Říma 2010

Koncem září uplyne rok od historicky významné události pro Českou republiku, kdy ji ve dnech 26.–28. 9. 2009 poprvé navštívil papež Benedikt XVI. Jak je v církvi tradicí, jako projev vděčnosti vyhlásují biskupové Čech, Moravy a Slezska Národní pout' do Říma ve dnech 9.–11. 11. 2010.

Nyní budou mít možnost všichni, kteří chtějí vyjádřit papeži vděčnost za jeho návštěvu, vykonat děkovnou pout' do Říma, srdce katolické církve. Zahájení Národní pouti v Římě bude v úterý 9. listopadu v bazilice Santa Maria Maggiore v 15.00 hodin, kde bude po modlitbě svatého růžence slavena mše svatá.



Příležitost poděkovat Svatému otci budou mít poutníci z České republiky 10. listopadu při pravidelné středně generální audienci na Svatopetrském náměstí, která začíná v 10.00 hodin. Téhož dne odpoledne budou biskupové Čech, Moravy a Slezska společně slavit mši svatou v 15.00 hodin v bazilice sv. Petra.

Ve čtvrtek 11. listopadu se poutníci společně setkají v bazilice sv. Jana v Lateránu při společné mši svaté v 10.30 hodin a národní pout' bude ukončena ve 12.30 hodin modlitbou Anděl Páně a Te Deum v bazilice Svatého Kříže v Jeruzalémě, titulární bazilice kardinála Miloslava Vlká. n

## Světové setkání mládeže v Madridu 2011

Při návštěvě ve Staré Boleslavi pozval Svatý otec mládež do Madridu. Setkání se uskuteční v srpnu 2011. Aby se mladí lidé mohli tohoto setkání zúčastnit a zároveň aby také prožili bohatý program, který se pro ně připravuje, je třeba, aby si rezervovali čas od 8. do 23. srpna 2011.

Prosíme, již dnes upozorněte mládež na tuto akci a pozvěte ji k účasti. Zkušenosti z předchozích setkání (v Římě, Kolíně...) potvrzují, že program světových dnů bývá pro mladé a jejich víru velkým povzbuzením. Sami také zuste plánovat prázdninové akce příštího roku s ohledem na tento termín – doprovázení kněží na této akci je nutné a potřebné.

Předpokládaná celková cena i s předprogramem činí jen 4 500 Kč + 173 €

(ACO 2010/08 strana 87.) Bylo již zahájeno on-line přihlašování na adrese <http://ado.cz/madrid-eprihlaska/>. Na této adrese naleznete také podrobné informace, jak se přihlásit. Tištěné přihlášky budou k dispozici během října na biskupství (diecézním centru pro mládež).

Podrobnější informace o organizaci poutě mládeže budou zasílány průběžně. Informace o programu v tuto chvíli najdete na oficiálních českých stránkách setkání <http://madrid2011.signalny.cz>. Oficiální stránky setkání najdete zde: <http://madrid11.com>.

Prosím o modlitbu za setkání a děkuji za vaši podporu. n

*P. Vít Zatloukal,  
ředitel Sekce pro mládež ČBK*



## Celostátní setkání animátorů seniorů

**P**átý ročník setkání animátorů seniorů na celostátní úrovni se koná ve dnech 5.–6. 11. 2010 v Hradci Králové v budově Nového Adalbertina na Velkém náměstí. Program sestává z odborných přednášek, bohoslužby s biskupy, benefičního koncertu, předprogramu Moses, besedy a závěrečné reflexe.

Záštitu nad celou akcí převzal, stejně jako v letech minulých, arcibiskup Mons. ThLic. Karel Otčenášek, PaedDr.h.c., radní Královéhradeckého kraje Ing. Miroslav Uchytíl, primátor statutárního města Hradec Králové a Národní centrum pro rodinu. Pro tento ročník bylo zvoleno motto z Knihy žalmů: „Nauč nás počítat naše dny, ať získáme moudrost srdce.“

### Informace a přihlášky:

Biskupství královéhradecké  
Diecézní centrum pro seniory  
Velké nám. 35  
500 01 Hradec Králové

tel.: 495 063 661

mobil: 737 215 328, 734 435 368

e-mail: [animatori@diecezezhk.cz](mailto:animatori@diecezezhk.cz)

web: [www.animatori.cz](http://www.animatori.cz)

(on-line přihláška, aktuality, základní informace...) n



## Informace Diecézního centra mládeže

### Arcidiecézní fórum mládeže – změna termínu

Upozorňujeme na změnu termínu Arcidiecézního fóra mládeže, které se uskuteční opět v Kroměříži, a to ve dnech 4. – 6. března 2011. Ke změně termínu došlo z organizačních důvodů; bližší informace k fóru budou uveřejněny v ACO později.

### Kurz Animátor

O víkendy 22.–24. října 2010 bude v Rajnohovicích opět zahájen nový ročník kurzu Animátor.

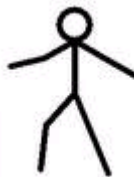
Tento dvouletý kurz je vhodný především pro mladé lidi, kteří se aktivně zapojují do života farností např. vedením společenství mládeže či dětí nebo s touto činností chtějí začít. Kurz je rozdělen do pěti tematických víkendových setkání ve školním roce (např.: sebepoznání, sebepřijetí, komunikace, management času, Bible, Katechismus, církev, média, teorie hry, metodika vedení společenství, co dělat ve společenství, na výletech, táborech...).

Po prvním ročníku je týdenní

prázdninové soustředění. Kurz je pouze pro starší 16 let a z jedné farnosti či společenství se mohou přihlásit maximálně dva lidé. Přihlásit se lze pouze písemně speciální přihláškou, která je přílohou těchto ACO nebo si můžete stáhnout na stránkách Centra ([www.ado.cz/mladez](http://www.ado.cz/mladez) – sekce soubory ke stažení).

Povzbudte mladé ve svých farnostech k přihlášení a podpořte je v účasti na tomto kurzu! Bližší informace ke kurzu podá Centrum pro mládež nebo jsou k dispozici na webu centra. n

*Jan Váňa,  
Arcidiecézní centrum pro mládež*



# Zprávy z farnosti

## Výměnný pobyt mládeže naší farnosti v Holandsku

Je to tradiční záležitost už devatenáctým rokem: Výměnný pobyt mezi mládeží v českých Otrokovicích a holandském Sassenheimu. Letos byl termín od 13. 8. do 22. 8. 2010. Česká skupina měla 10 členů (obě Marušky, Eva Ludvíková a Eva Janíková, Lukáš Čambala, Tonda Hradil, Honza Maňák, Pavel Ševčík, Kamila Šebestíková, Monika Honzíkova). Plánovaná byla cesta se společností Student Agency, která nás měla odvézt z Brna přes Prahu, Frankfurt, Kolín a Eindhoven do Amsterdamu.

Dvacetihodinová cesta v autobusu Student Agency nebyla nijak zvlášť pohodlná. Pro některé bylo utrpení usnout v jakékoliv normální poloze. Po téhle paradoxně tělo zmáhající cestě jsme stanuli na nějakém periferním místě v Amsterdamu. Jak se ukázalo, pro holandskou skupinu se stalo velmi obtížným nás najít. Po bezmála dvouhodinovém snažení jsme se nakonec shledali a byli jsme rozvezeni do svých týdenních domovů.

První večer měl název Večer na téma. Objevilo se téma „Přátelství“, načež jsme měli ukázat své malířské umění a ztvárnit toto téma na malířském plátně. Den následující byla neděle. Mše svatá ve zdejším chrámu proběhla ve spořádaném liberálním tempu. Zapěli jsme písně a předali dary. Na odpoledne bylo nachystané plavání. Dle mého si zde přišel každý na své.

Odvažuji se tvrdit, že neděle končila v očekávání dne dalšího, kdy jsme se vypravili do zábavního parku Efteling. Různorodost atrakcí, pestrost parku jako takového i kulturní odlišnost obou skupin zapříčinila, že jsme se rozdělili a každý si šel za svým škádlením útroh. Horské dráhy, tajemné

hrady, kolotoče, pohádkové domy, vše bylo jako na dlani. Domů jsme jeli spokojení a ještě spokojenější jsme byli po zastávce v McDonaldu.

Volendam, tot' náš úterní cíl. Typické holandské rybářské městečko. Malebné jak z obrazů starých mistrů. Škoda jen, že nám pršelo. Čekala nás poznávací hra po částech města a poté společné fotografování v místních krojích. To byl zlatý hřeb dne. Vidět své blízké jako Holanďany z minulého století, je dlouhotrvající zážitek. Večer bowling, povinně J.

Zkoušeli jste někdy sailing neboli plachtění? Je to zábava, obzvlášť když si nabereíte do lodi při otáčení po kolena vody. Vítr byl velmi příznivý a plachty celou dobu napnuté. Holanďani jsou opravdu zdatní na vodní hladině.

K moři do kopce aneb výlet do Noordwijku. Místní pobřežní strážci jsou opravdu chlapíci mořem ošlehaní.

Exkurze v jejich záchranném centru byla zábavná a poučná aspoň pro ty, co dobře rozuměli jejich angličtině. Dny další už byly v tempu volnějším.

*Hrál se golf na poli mezi místním skotem, poznával se Sassenheim nejen za jedním plotem.*

*Místní pivo dobré mají, jen v láhvích menších, než u nás jej podávají.*

*Týden zajímavý a zážitkový, řekl bych, že to byl, neb nikdo se nezabil.*

*Cesta domů byla dlouhá, za rok se těšíme na holandská slůvka, byť vzpomínka nám zbyla pouhá, na zemi rovnou jak polívka. n*

Pavel Ševčík



## Poutní výlet s chrámovým sborem

Poslední srpnová sobota se stává tradičně dnem výletním pro otrokovický chrámový sbor při kostele sv. Vojtěcha. S potěšením jsem přijala pozvání, i když nejsem členkou tohoto sboru. Nelitovala jsem. Myslela jsem si, že si účastníci pouti budou chtít na výletě od zpívání odpočinout, ale mile mě překvapili, i na zpěv došlo.

Vydali jsme se do nejsevernější části Moravy na Jesenicko do oblasti Rychlebských hor. První zastávkou po několika hodinách jízdy se stala obec **Bílá Voda**, což je úplně nejsevernější obec Jesenicka a leží přímo na hranici s Polskem. Den jsme začali mší svatou v kostele Navštívení Panny Marie. Protože jsme na zájezdu chrámového sboru, otec Josef zaměřil svoji promluvu právě na význam zpěvu. Podle jeho slov je třeba při zpěvu dbát na to, aby se nerozdělila chvála projevovaná ústy od postoje našeho srdce. Smyslem chval nemá být to, aby se líbily lidem, ale aby se líbily nebeskému Otci.

Po mši sv. jsme navštívili „hostiárnu“ – výrobu hostií **UNITA**, od roku 1984 jedinou v republice. Dodnes jsem se domnívala, že hostie v Bílé Vodě vyrábějí řádové sestry. Skutečnost je jiná. Je pravda, že až do roku 2005 zde řádové sestry působily. Okolo 700 jich odpočívá na místním hřbitově. Nyní zde pracuje 13 civilních zaměstnanců, převážně z Bílé Vody. Kromě hostií se zde vyrábějí ještě vánoční a lázeňské oplatky.

Po hromadném nákupu těchto oplatek pro naše blízké doma jsme se vydali k dalšímu cíli naší cesty – městu **Javorník**. Zde jsme vydatně poobědvali v podzámecké restauraci a vyrazili na prohlídku zámku na **Jánském Vrchu**, který se vypíná na skalnatém kopci nad městem Javorník. Jeho historie se datuje již od druhé poloviny 13. století. Od 14. století po současnost

patřil zámek biskupství ve Vratislavi (Polsko) a sloužil jako letní sídlo biskupů. Dnes je Jánský Vrch majetkem státu. K zestátnění však mohlo dojít až po vzájemném majetkovém vyrovnání polské a české katolické církve v září 1984.

Čas pokročil a my máme před sebou ještě několik míst, které chceme navštívit:

**Travná** – obec přímo na hranicích s Polskem, dnes obývaná většinou chalupáři. O tom, že zde bydlelo hodně obyvatel před vysídlením Němců po II. světové válce, svědčí mohutný kostel Panny Marie. V blízkosti obce se nachází kaple P. Marie La-Salletské a pramen P. Marie Lourdské s křížovou cestou.

O městečku **Žulová**, dalším místě zastavení, podrobně informoval Katolický týdeník č. 36/2010. Důvodem napsání článku byla velká nedělní slavnost dne 29. srpna 2010. Kostel sv. Josefa slavil právě 200 let od vysvěcení. Na slavnost přijel z Ostravy biskup František Václav Lobkovic, aby požehnal nově postavené varhany a zároveň povzbudil ve víře zdejší obyvatele. Zvláštností kostela je, že byl postaven na místě středověkého hradu, z něhož se zachovala jen mohutná válcová věž. Ta se využívá dnes jako zvonice kostela.

Žulová byla posledním místem našeho putování. Trochu jsme poznali nový kraj, kde doslova voní vzduch a přenádherně se dýchá. Ne náhodou se nacházejí v blízkosti známé lázně Lipová, Jeseník, Karlova Studánka a mnoho dalších zajímavých míst.

Moc bych chtěla poděkovat všem, kteří tento výlet vymysleli, naplánovali a zorganizovali. Není lehké sehnat autobus, zajistit oběd, hromadnou prohlídku zámku, otevřený kostel, dobrou náladu všech a k tomu ještě pěkné počasí! A to vše se podařilo. Díky a za rok na shledanou! n

Eva Popelková

## Děkanátní pouť dětí na Velehradě



**V** sobotu 11. září se jako každoročně konala pouť našeho děkanátu za obnovu rodin a duchovní povolání. Pro rodiny s dětmi z naší farnosti byl opět připravený zvláštní program. Škoda jen, že se jej účastnilo tak málo lidí. O tom, že se tento program i navzdory tomu vydařil, svědčí i zážitky jednoho z našich nejmenších ministrantů.

„Uf, čtyři kilometry, to nikdy neujdu,“

říkám si, když se 11. září odpoledne chystáme na poutní růžencovou cestu ze Starého Města na Velehrad. Ale pak už sedím v autě a jede se. Na Velehradě přestupujeme na autobus, který nás veze na začátek poutní cesty. (Celou dobu sedím vedle otce Josefa na prvním sedadle).

Za chvíli jsme u úvodního kamenného bloku, kde se pomodlíme, zazpíváme a díky mikrofonu se bezvadně slyšíme. U každého zastavení si přečteme, kterou událost vyjadřuje, a krátce se pomodlíme. Ochotným nosičům cloumá vítř s papírovou nástěnkou. Ta nám celé naše putování znázorňuje a za každým zastavením na ni jedny natěšené ručky nalepí nálepkou. Sem tam nás míjejí neusměvaví cyklisté – jsme totiž na „jejich“ cyklostezce.

Poslední dvě zastavení už nejdu v průvodu s ostatními, je totiž čas se převléknout do ministrantského. Mši svatou oslavuje otec arcibiskup, přítomno je dalších 20 kněží a já. No, teda, ještě pár ministrantů, asi 40. I když mše svatá končí až o půl osmé, jsem žíznivý, hladový a unavený, jsem ŠTASTNÝ, ŽE JSEM TU BYL! (Možná taky proto, že mě pohladil sám otec arcibiskup, ale nejen proto).

Byla to krásná pouť! n

Filip Kocháň

## Týden sociálních služeb v otrokovické Charitě

**C**harita sv. Anežky se v týdnu od 4. do 10. října 2010 zařadila mezi více než 450 poskytovatelů sociálních služeb v celé České republice prostřednictvím akce Týden sociálních služeb pořádané MPSV a Asociací poskytovatelů sociálních služeb ČR. V úterý 5. října se tak otevřely dveře všech devíti sociálních služeb Charity pro širokou veřejnost. Lidé si tak mohli prohlédnout Charitní domov pro seniory či Charitní pečovatelskou službu, navštívit azylový dům pro matky s dětmi Nový domov, zhlédnout bohatý kulturní program pořádaný azylovým domem Samaritán –

služby pro lidi bez domova či se informovat o činnosti Terénní služby rodinám s dětmi. Také bylo možné dozvědět se o zcela nové službě Dluhové poradenství Samaritán, která je určena osobám ve finanční tísní. Všem návštěvníkům se pečlivě věnovali pracovníci Charity a odpovídali na případné dotazy. Děkujeme za váš zájem a těšíme se zase příští rok 2011. Více informací naleznete na našich webových stránkách [www.otrokovice.charita.cz](http://www.otrokovice.charita.cz). n

Mgr. Jiří Vlček, zástupce ředitele  
Charita sv. Anežky Otrokovice

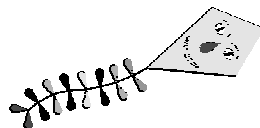
## Ze života Tomíků



▮ Ve dnech 24. – 28.9. trávily Opice společný prodloužený víkend na Dančině chalupě ve Vrběticích. Přestože nám přišlo, prožily jsme spolu pěkné dny zpríjemněné například tvořením výrobků na Misijní jarmark, vařením indické speciality, čajovnou, galerií fotek z našeho dětství a lakováním nehtů J.



▮ V neděli 10.10. 2010 proběhla na poli u Dřevnice Farní drakiáda. Zúčastnili se jí kromě dětí i tatínci a maminky, po modrém nebi lítalo množství barevných draků. Díky patří všem, kdo v týdnu pomáhali dětem draky vyrobit.



## Vedoucí oddílů v Dřevohosticích

Jednoho krásného slunného pátečního zářijového odpoledne okolo 16. hodiny jste mohli pozorovat na nádraží v Otrokovicích malou skupinku. Ano, byli jsme to my, vedoucí a instruktoři turistických oddílů v naší farnosti. Vyráželi jsme na naši společnou akci vedoucích do Dřevohostic, na které se podíleli Helča Miklová, otec Josef Zelinka a Tom Čambala. Akce měla za úkol nějak zhodnotit minulý školní rok, nabudit nás do roku nového, a jak mi bylo řečeno, být takovou malou odměnou za naše celoroční snažení. Když jsme dojeli na místo, ubytovali jsme se a dali si večeři. Večer byl zaměřený na letošní tábor a to už se k nám připojil i otec Josef.

V sobotu nám trošku zapršelo, a tak rozcvička i hra v režii Toma byly opravdu veselé J. Zbytek dopoledne jsme se za-

mýšleli nad našimi oddíly, co změnit, co chceme nechat... Během dopoledne za námi na kole přijel, i když na chvíli, big boss Zbyřna, který i přes drobné technické problémy zvládl celou cestu na jedničku J. Po zdařilém obědě jsme plánovali akce pro nadcházející školní rok. A protože nás z toho sezení už bolely jisté části těla, vyrazili jsme ven zahrát si další hru. Večer jsme pak měli mši svatou (za to velké díky otci Josefovi).

V neděli jsme si po ranní mši svaté zahráli poslední Tomovu hru (z jejího krycího názvu se vyklubala nejen dětem oblíbená hra Čísla), uklidili faru, poobědvali Helčiny výborné řízky a vydali se směr domov. Tímto bych chtěla ještě jednou moc poděkovat celému týmu, který pro nás tuto skvělou akci připravil! ▮

*Evča Ludvíková*

## Okénko pro rodiče

Hádky, křik, vzdor... - to dnes patří v mnoha rodinách k dennímu pořádku. Malé děti terorizují své okolí a zdá se, že odolávají jakýmkoli výchovným prostředkům. Převzaly moc. Agresivní a bezohledné chování narůstá. Psychologové tvrdí, že přes 70% dnešních dětí má narušené chování.

Mnozí z nás známe nářky učitelů nad situací ve školách. Učitelé si stěžují: „Když děti

mají pracovat s učebnicí, musí se jim to několikrát opakovat. Třetina neochotně uposlechne, další působí nepřítomně a zbytek se baví, poslouchá hudbu nebo běhá po třídě. Je to horor!“ Televizní pořady, v nichž se dospělí marně snaží udržet na uzdě neurvalé děti, mají vysokou sledovanost.

Důvodem jsou tři základní poruchy vztahu mezi dospělými a dětmi:

1. dospělí vidí dítě jako sobě rovné a mizí tak hierarchie uvnitř rodiny,
2. dospělí se vidí ve svých dětech a nenastavují jim žádné hranice,

3. rodiče splynou s dítětem a všechno mu omlouvají, cítí se dotčeně, když je někdo na chyby dítěte upozorní.

Vztah k našim dětem se má vyznačovat láskou a důvěrou, ale přitom dospělí musí zůstat pro ně autoritou. Děti potřebují určitý řád doma i ve škole, potřebují pokyny a hranice, uvnitř kterých se mohou svobodně pohybovat. Jinak jsou nejisté. Tato nejistota pak vede k agresivitě a k asociálnímu chování.

Křesťanská výchova znamená vést dítě k tomu, aby si zamilovalo Pána Ježíše a aby bylo schopno reagovat na Jeho lásku a vedení. O to víc bude schopno vnímat práva a potřeby ostatních. Aby se naučilo žít v kolektivu, ve společnosti, spolu s ostatními lidmi. To je možné jen cestou věrohodné, autoritativní výchovy, která dítěti pomáhá překonat všechny jeho vnitřní, sobecké tendence. n

Vybrala: Marie Čechová

### *Jak je možné, že nejsme schopni zvládat naše děti?*

## Pleteme pro malomocné

*Není zde, byl vzkríšen!*

*Pane, dej nám lásku, která hledá Ukřižovaného, přijímá Boží slovo a jedná podle něj. Dej nám odvahu k předávání víry, ať poznáme, že jdeš před námi, ať se s tebou setkáme. (I. zastavení Cesty světla na Sv. Hostýně)*

Milé pletafky a dobrodinci, i vy předáváte živou víru, když rozdáváte svůj čas a um svým bližním a potřebným.

Dne 17. září 2010 odvezl pan Výleta 200 kusů obvezů pro malomocné a dostal příspěvek na dopravu, nejen na odvoz od nás, ale i na zaslání obvezů do zahraničí 500,- Kč. Vám všem Pán Bůh zaplať. Začínají dlouhé zimní večery, naše vnučata již chodí do školky nebo do školy, práce na zahrádce pomalu končí a tak se zase vrátíme k našim jehlicím a přizí, neboť je jí na

obvazy v knihovně dostatek. Hodně zdraví a pohody Vám přeji

M. Knapková a M. Šmiková

### FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.

Uzávěrka dalšího čísla: 28.11.2010

Vydání dalšího čísla: 12.12.2010

Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.

Určeno pro vnitřní potřebu.

Neprodejné!

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja.

Adresa redakce:

Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice

Tel. 577 922 337

E-mail: [obcasnik@volny.cz](mailto:obcasnik@volny.cz)

[Http://www.farnost.otrokovice.cz](http://www.farnost.otrokovice.cz)



# SV. FRANTIŠEK Z ASSISI

1. Vyrůstal v bohaté rodině, kde měl všeho dostatek. Chtěl se stát udatným rytířem.



5. František měl moc rád přírodu a nepřestával za ni Boha chválit. Proto je také patronem ekologů.

2. Po jedné prohrané bitvě strávil František celý rok v zajetí, kde vážně onemocněl. Od té doby se jeho život postupně měnil.

4. Přidalo se k němu několik kamarádů, kteří chtěli žít jako on a založili spolu řád františkánů.

3. Opustil rodiče, slávu i majetek a pomáhal chudým lidem. Vyprávěl o Bohu všem, koho potkal.

Na obrázku chybí Františkovi jeho hlavní atribut – tedy něco typického, s čím bývá znázorněn a podle čeho jej na různých vyobrazeních poznáme. Zkus ho k obrázku domalovat. Co to je, zjistíš po vyluštění tajenky. Všechny odpovědi však nenajdeš na této stránce – musíš se podívat i do jiných zdrojů.

1. Aby to nebylo tak jednoduché, tohle písmenko si musíš domyslet :-)

2. Kolikátého října slavíme svátek sv. Františka?

3. Čím se chtěl František v mládí stát?

4. Za co Boha nepřestával chválit?

5. Jak se jmenovala dívka, která chtěla žít tak, jako František?

6. Jak se jmenuje řád,

který sv. František založil?

7. Jak se říká znamením na ruku a nohu, která František ke konci života obdržel?

